

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3Pc/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417206647
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8417206647.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v právnej veci navrhovateľky U. právne zast. JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti odporkyni U., právne zast. JUDr. Alžbetou Čalfovou, advokátkou, Tatranská Lesná 10, Vysoké Tatry, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 1 938,23 eur **z a s t a v u j e .**

II. Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke sumu 11,77 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1 682,27 eur návrh **z a m i e t a .**

IV. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka podala dňa 11. 10. 2017 na tunajší súd návrh o zaplatenie sumy 3.632,27 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia a na náhradu trov konania.

2. Podaný návrh odôvodnila tým, že odporkyňa sa návrhom podaným dňa 23. 03. 2013 na Okresnom súde Zvolen domáhala určenia výživného pre plnoleté dieťa. Okresný súd Zvolen rozhodol rozsudkom zo dňa 16. 10. 2015, č. k. 7C/117/2013 - 311, ktorým rozhodol, že navrhovateľka je povinná prispievať na výživu odporkyne sumou 150 eur mesačne vždy do 20-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 25. 03. 2013. Odporkyňa bola povinná zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 25. 03. 2013 do 16. 10. 2015 vo výške 4 535 eur, pričom odporkyni bolo povolené zameškané výživné uhradiť v mesačných splátkach vo výške 60 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd uznesením zo dňa 31. 10. 2016, č. k. 12Co/38/2016 - 346, zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporkyňa podala dňa 09. 02. 2016 návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora JUDr. Róberta Rychtarčíka, Exekútorský úrad Poprad. Súdny exekútor na základe poverenia Okresného súdu Zvolen začal exekučné konanie na dlžné výživné ako aj bežné výživné, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 4Er/55/2016. Nakoľko rozhodnutie, ktoré bolo exekučným titulom a podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené, navrhovateľka podala návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd Zvolen

uznesením zo dňa 11. 01. 2017, č. k. 4Er/55/2016 - 79 exekúciu zastavil, a to v súlade s § 57 ods. 1 písm. b) exekučného poriadku. V predmetnej exekučnej veci bola v prospech odporkyne - oprávnenej od navrhovateľky vymožená suma v celkovej výške 3 633,27 eur, z toho na sumu 2 254,14 eur predstavovala vymožené výživné a suma 1 378,13 eur predstavovala trovy exekúcie. Vzhľadom k tomu, že vykonateľné rozhodnutie, ktoré bolo podkladom pre vykonanie exekúcie, bolo zrušené, zo strany navrhovateľky boli vymožené finančné prostriedky v celkovej sume 3 632,27 eur, pričom odporkyňa doposiaľ poskytnuté sumy nevrátila, mala za to, že na strane odporkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 OZ. Zároveň odporkyňa nie je maloletým dieťaťom, teda sa na ňu nevzťahuje ust. § 78 ods. 2 zákona o rodine, podľa ktorého ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Nakoľko odporkyňa doposiaľ uhradené výživné nevrátila, domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia prostredníctvom návrhu podaného na súd.

3. Podaním doručeným súdu dňa 05. 02. 2019 navrhovateľka požiadala o prerušenie konania vedeného na OS KK pod sp. zn. 5Pc/55/2017, nakoľko na OS Zvolen pod sp. zn. 7C/117/2013 sa vedie konanie o určenie výživného pre plnoleté dieťa, medzi odporkyňou ako navrhovateľkou a navrhovateľkou ako odporkyňou. Okresný súd Zvolen rozhodol rozsudkom zo dňa 31. 01. 2019, kde zaviazal navrhovateľku na plnenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 25. 03. 2013 do 30. 09. 2015 sumou 30 eur mesačne a sumou 50 eur od 01. 10. 2015 do 13. 05. 2017. Odporkyňa tak bolo priznané výživné v nižšej sume ako v predchádzajúcom rozsudku. Rozsudok doposiaľ nebol právoplatný ani vykonateľný.

4. Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 19. 02. 2019, č. k. 3Pc/55/2017 - 45, prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 7C/117/2013, nakoľko od rozhodnutia tejto veci závisí ďalší postup a rozhodovanie v konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia.

5. Odporkyňa vo svojom vyjadrení s podaným návrhom nesúhlasila a žiadala ho ako nedôvodný zamietnuť.

6. Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 24. 08. 2020 zobrala návrh čo do sumy 1 877,72 eur čiastočne späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Podaním zo dňa 27. 01. 2021 navrhovateľka zobrala návrh späť čo do sumy 60,51 eur späť a rovnako žiadala konanie zastaviť. Odporkyňa s čiastočným späťvzatím návrhu vo svojom vyjadrení nesúhlasila.

Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. V danej právnej veci navrhovateľka zobrala návrh čiastočne späť čo do uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1 938,23 eur. Odporkyňa síce s čiastočným späťvzatím návrhu nesúhlasila, nakoľko k späťvzatí návrhu došlo pred prvým pojednávaním, súd na nesúhlas neprihliadal a konanie v časti o zaplatenie sumy 1 938,23 eur zastavil, a to v súlade s ust. § 146 ods. 1 CSP.

8. Predmetom konania tak ostalo zaplatenie sumy 1 694,04 eur.

9. Po právoplatnom rozhodnutí v konaní vedenom na OS Zvolen sp. zn. 7C 117/2013, súd vo veci nariadil pojednávanie.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom právneho zástupcu navrhovateľky, výsluchom právnej zástupkyne odporkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä návrhom, pôvodným rozsudkom sp. zn. 7C 117/2013 OS Zvolen z 16. 10. 2015, rozsudkom KS v BB, ktorým bol zrušený tento rozsudok 1. inštancie z 31. 10. 2016, upovedomením o začatí exekúcie z 09. 03. 2016, uznesením č. k. 4Er/55/2016 - 79 z 10. 01. 2017, ktorým bola exekúcia zastavená, oznámením súdneho

exekútora z 26. 01. 2017 o vymožených finančných prostriedkoch, uznesením KS v BB, ktorým bolo potvrdené uznesenie OS Zvolen č. k. 4Er 55/2016 - 79, návrhom navrhovateľky na prerušenie konania, uznesením tunajšieho súdu 19. 02. 2019 o prerušení konania, vyjadrením odporkyne a prílohami odporkyne (výpis z účtu), rozsudkom OS Zvolen č. k. 7C 117/2013 - 614 z 31. 01. 2019, čiastočným späťvzatím navrhovateľky z 24. 08. 2020, rozsudok KS v BB č. k. 12Co 187/2019 - 709 z 24. 06. 2020, čiastočným späťvzatím navrhovateľky z 27. 01. 2021, poštovou poukážkou o úhrade tejto sumy, vyjadrením odporkyne.

11. Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu v súlade s čiastočnými späťvzatiami trvá aj naďalej.

12. Právna zástupkyňa navrhovateľky vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že k podaniu žaloby v roku 2017 došlo z dôvodu, že exekúcia bola zastavená, keďže exekučný titul, na základe ktorého bola exekúcia vykonaná, bol zrušený. Nenadobudol ani právoplatnosť. Pôvodný návrh znel na vydanie bezdôvodného obohatenia 3 632,27 s tým, že takáto suma bola zo strany exekútora stiahnutá navrhovateľke. Suma 2 419,45 eur bola navrhovateľke stiahnutá z účtu dňa 07. 09. 2016. Poukázala na to, že navrhovateľka bola v omeškaní s platením výživného nie z toho dôvodu, že by nechcela odporkyni výživné uhradiť, ale mala vyživovaciú povinnosť voči ďalším trom mal. deťom. Zároveň bola samoživiteľkou, nakoľko bola vdova, a po stiahnutí 2 419,45 eur jej ostalo na účte 0 eur. Ďalšia suma, ktorá jej bola stiahnutá z účtu, bol zvyšok do sumy 3 632,27 eur. Tvrdenie odporkyne, že navrhovateľka sa žiadnym spôsobom nebránila proti exekučnému titulu, nie je pravdivé, nakoľko hneď po doručení exekučného titulu podala námietky, požiadala o odklad exekúcie z dôvodu jej zlej finančnej situácie. Podala aj sťažnosť na exekútora, avšak neúspešne. Následne bol exekučný titul zrušený. Čo sa týka neuhradenej sumy, aj z oznámenia exekútora vyplýva, že táto suma bola jednoznačne navrhovateľke stiahnutá z účtu.

Ďalej uviedol, že exekútor na ich výzvy reagoval odpoveďou, že on konal na základe poverenia súdu a na základe návrhu na začatie exekúcie, konal v medziach zákona a v prípade, že nie sú spokojní s trovami konania, majú ich žiadať od oprávnenej. Poukázal judikát NS SR sp. zn. 4Cz 110/84 z 16. 04. 1985, NS SR sp. zn. 4CdO 199/2005 z 31. 05. 2006, nález Ústavného súdu 13. 02. 2013 č. k. II ÚS 165/2012 - 45, kde sa hovorí, že najskôr si treba bezdôvodné obohatenie žiadať od oprávnenej, až následne žiadať ako náhradu škody. Mala za to, že vinou odporkyne bola exekúcia zastavená. Nepoprel, že rozsudky ohľadne výživného sú vykonateľné dňom doručenia a teda že exekúcia sa viedla na základe vykonateľného rozsudku, avšak odporkyňa vzhľadom k tomu, že jej hmotnoprávny nárok bol sporný, mohla a mala vyčkať do právoplatného rozhodnutia súdu, kde v konečnom dôsledku odporkyni, v predošlom konaní oprávnenej, bolo priznané len výživné v minimálnej miere. V čase prebiehajúceho exekučného konania eur, nakoľko vtedy bola matkou 3 mal. detí, vdovou a mala 3 zákonné vyživovacie povinnosti a zo strany exekútora boli nezákonne stiahnuté finančné prostriedky takým spôsobom, že odporkyni ostalo na účte 0,00 eur, teda exekútor jej neponechal ani životné minimum a bola odkázaná na finančnú pomoc iných ľudí. Vzhľadom k tomu, že exekučné konanie iniciovala samotná odporkyňa - oprávnená, mal za to, že aj keď tieto trovy jej neboli vyplatené na účet, ale na účet exekútora a právneho zástupcu, sú splnené zákonné podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde bolo plnené na základe zrušeného exekučného titulu. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 1 694,04 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že navrhovateľka má voči odporkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Právna zástupkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní najprv ospravedlnila neprítomnosť odporkyne, ktorá súhlasila, aby súd konal v jej neprítomnosti. Ďalej uviedla, že celý návrh má byť zamietnutý, nakoľko nároky, ktoré si navrhovateľka uplatňuje, si mala riešiť v rámci konania sp. zn. OS Zvolen 7C/117/2013. Čo sa týka vrátenia výživného, ktoré bolo exekúciou vymáhané, tak odporkyňa si bola vedomá skutočnosti, že pokiaľ disponuje výživným, ktoré bude ponížené, jej povinnosťou bude vrátiť sumu, ktoré prevyšuje sumu rozhodnutú. Poukázala na skutočnosť, že rozhodnutie o výživnom bolo právoplatne rozhodnuté v roku 2020, a to od roku 2013 a ak by odporkyňa nemala podporu cudzích ľudí, mala by problém prežiť. Odporkyňa podala návrh na vykonanie exekúcie na základe rozsudku súdu, ktorý bol predbežne vykonateľný, nakoľko navrhovateľka si neplnila súdom uloženú povinnosť platiť bežné výživné v sume 150 eur mesačne. Na základe exekučného titulu súd poveril exekútora vykonaním exekúcie a čo ďalej exekútor konal, akým spôsobom vykonával exekúciu odporkyňa nemohla ovplyvniť. Celková suma, ktorú vymohol exekútor, bola 3 632,27 eur. Avšak odporkyňa po právoplatnom

skončení konania určenie výživného, vrátila do haliera všetko výživné, ktoré jej bolo poskytnuté, a to v sume 1 950 eur, ktoré bolo vyplatené odporkyni a presne túto čiastku vrátila svojej matke, navrhovateľke. Zvyšná suma, ktorá bola vymožená súdnym exekútorom bola použitá na úhradu trov exekúcie a trov právnej zástupkyne vo výške 325,32 eur, ktoré boli vyčíslené v upovedomené o začatí exekúcie. Mala za to, že v danom prípade chýba pasívna legitímácia na strane žalovaných osôb, teda odporkyňa nie je pasívne legitimovaná. Pokiaľ ide o trovy exekúcie, tak na základe uznesenia o zastavení exekúcie, za výkon exekučnej činnosti podľa zákona patrí exekútorovi odmena. Tieto náklady znáša povinný. Exekútor vykonával činnosť skoro rok a za jeho prácu mu prináleží odmena podľa Exekučného poriadku. Odporkyňa nezavinila, že exekučné konanie bolo zastavené, dokonca ona so zastavením exekúcie nesúhlasila a v exekučnom konaní podala odvolanie proti uzneseniu o zastavení exekúcie. Preto odporkyňa nemôže znášať trovy exekúcie. Odporkyňa sa neobohatila, keďže vrátila tú sumu späť. Odporkyňa, ako prišli peniaze, spočítala ich a čo bolo „neoprávnene“ prijaté, vrátila ich. Avšak v čase, keď prijala peniaze, boli prijaté oprávnene, nakoľko v tom čase bola exekúcia platná a legálna. Hneď po právoplatnom skončení konania o výživnom odporkyňa navrhovateľke peniaze vrátila, teda odporkyňa sa nemohla na úkor navrhovateľky obohatiť. Ostatné vymožené peniaze jej vyplatené neboli, nakoľko boli použité na úhradu trov advokáta a trov exekútora 1 378,13 eur. Žiadala konanie zastaviť. Na záver uviedla, že celý návrh vedený na OS Kežmarok trpí ďalej nedostatkom pasívnej legitímácie, keďže vzhľadom na rozsah exekúcie vedela navrhovateľka, že v celkovej sume, ktorá je žalovaná, sú aj trovy exekúcie a trovy právneho zastúpenia. Nakoľko odporkyňa vrátila akékoľvek navýšené výživné oproti právoplatnému rozsudku, žiadala, aby súd celý návrh zamietol a odporkyni boli priznané trovy právneho zastúpenia a trovy konania v rozsahu 100 %.

14. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 16. 10. 2015, č. k. 7C/117/2013 - 311, súd uložil navrhovateľke prispievať na výživu sumou 150 eur mesačne vždy do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám odporkyne počnúc dňom 25. 03. 2013. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni zameškané výživné za obdobie od 25. 03. 2013 do 16. 10. 2015 vo výške 4 535 eur, pričom navrhovateľke povolil zameškané výživné uhradiť v mesačných splátkach vo výške 60 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné. Vo zvyšujúcej časti návrh odporkyne zamietol. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti predmetnému rozsudku podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

15. Odvolací súd uznesením zo dňa 31. 10. 2016, č. k. 12Co/38/2016 - 346, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Odporkyňa počas odvolacieho konania podala dňa 09. 02. 2016 návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku OS Zvolen č. k. 7C/117/2013 - 311, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21. 12. 2015. Okresný súd Zvolen poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Róberta Rycharčíka, Exekútorsky úrad Poprad. Navrhovateľka po doručení upovedomenia o začatí exekúcie v zákonnej lehote požiadala o odklad exekúcie a súčasne podala námietky proti exekúcii i proti predbežným trovám.

17. Exekučný súd uznesením zo dňa 04. 08. 2016, č. k. 4Er/55/2016 - 40, námietkam povinnej proti predbežným trovám exekúcie zo dňa 15.03.2016 vyhovel. Námietky povinnej proti exekúcii zamietol. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že predmetom exekúcie je bežné výživné vo výške 150 eur mesačne od januára 2016, ktoré nie je vyčíslené pevnou sumou, ide o opakujúce sa mesačné výživné a preto si právny zástupca mal vypočítať trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonania exekúcie a nie podľa § 10 ods. 3 vyhl. Č. 655/2004 Z. z. ako päťnásobok ročného výživného, tak ako si určila právna zástupkyňa oprávnenej. Tarifnou hodnotou, základom pre výpočet odmeny je suma 150 eur a z tejto sumy je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon suma 16,60 eur. Zároveň podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúcie patrí advokátovi 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny. Výška trov právneho zastúpenia tak nie je v sume 325,32 eur ako si vyčísliła právna zástupkyňa oprávnenej, ale v sume 40,51 eur. Pokiaľ ide o predbežné trovy exekúcie, tak tak súdny exekútor si vyčísli odmenu najviac v rozsahu ako pri ich upustení. Podľa § 5 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z. z., odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eur a najviac 33.193,92 eur. Súd vypočítal predbežné trovy vo

výške 659,07 eur (50 % z odmeny pre prípad vymoženía pohľadávky, 50 % z odmeny 1 088,20 eur, hotové výdavky v sume 5,10 eur a DPH v sume 549,20 eur). Dňa 12. 12. 2016 povinná požiadala o zastavenie exekúcie, nakoľko exekučný titul, ktorý bol podkladom pre vykonanie exekúcie bol zrušený. Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 10. 01. 2017, č. k. 4Er/55/2016 - 79, exekúciu zastavil. Proti predmetnému uzneseniu podala oprávnená odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 20. 09. 2017, č. k. 43Co/295/2017 - 100, uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 4Er/55/2016 - 79 zo dňa 11. 01. 2017 potvrdil. Následne Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 21. 06. 2019, sp. zn. 4Er/55/2016, súdnemu exekútorovi JUDr. Robertovi Rychtarčíkovi náhradu trov exekúcie nepriznal a povinnej náhradu trov exekúcie nepriznal. Súdny exekútor si náhradu trov exekučného konania nežiadal priznať, nakoľko náhrada trov exekúcie bola vymožená počas exekúcie. U povinnej neboli splnené zákonné predpoklady na náhradu trov konania. Súd opätovne uviedol, že v prípade, ak povinnej došlo na strane súdneho exekútora k bezdôvodnému obohateniu, je potrebné, aby si tento nárok povinná uplatnila samostatnou žalobou v rámci samostatného konania a nie, aby o tejto veci rozhodoval exekučný súd v časti rozhodovania o trovách exekúcie.

18. Okresný súd Zvolen po vrátení veci z odvolacieho súdu vo veci opätovne rozhodol rozsudkom zo dňa 31. 01. 2019, č. k. 7C/117/2013 - 614, ktorým navrhovateľku zaviazal na plnenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 25. 03. 2013 do 30. 09. 2015 sumou 30 eur mesačne a sumou 50 eur od 01. 10. 2015 do 13. 05. 2017 splatným vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Konanie v časti o určenie výživného v sume 250 eur mesačne za obdobie od 23. 03. 2013 do 24. 03. 2013 a v časti o určenie výživného v sume 100 eur mesačne za obdobie od 25. 03. 2013 do 31. 10. 2017 zastavil. Vo zvyšujúcej časti súd návrh zamietol a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 24. 06. 2020, č. k. 12Co/187/2019 - 709 rozsudok Okresného súdu potvrdil a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen v spojení s rozsudkom Krajského súdu bola navrhovateľke uložená povinnosť prispievať na výživu odporkyňi, a to za obdobie od 25. 03. 2013 do 13. 05. 2015 v celkovej sume 1 877,72 eur, pričom samotný súd 1. inštancie v rozsudku v bode 120 uviedol, že nakoľko vymožená čiastka na výživnom na základe predmetného rozsudku, ktorý bol neskôr v rámci odvolacieho konania zrušený odvolacím súdom bola vymožená v sume 1950 eur, vzhľadom na opätovné rozhodnutia prvoinštančného súdu o nároku dcéry na výživné v čiastke 1 877,72 eur, nevznikol matke dlh na výživnom. Matka prisúdené výživné dcére týmto spôsobom uhradila. V exekučnom konaní bola vymožená suma 3 632,27 eur, preto navrhovateľka podaním zo dňa 24. 08. 2020 zoberal návrh v časti o zaplatenie sumy 1 877,52 eur späť.

20. Podľa poštovej poukážky odporkyňa dňa 11. 01. 2021 uhradila navrhovateľke sumu 60,51 eur, preto navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 27. 01. 2021 zoberala návrh späť čo do sumy 60,51 eur.

21. Podľa oznámenia súdneho exekútora zo dňa 26. 01. 2017 (čl. 20 spisu) v exekučnej veci EX 356/2016 bola celkovo v exekučnom konaní uhradená suma 3 632,27 eur a z toho na trovy exekúcie bola uhradená suma 1 378,13 eur v zmysle upovedomenia o ďalších trovách exekúcie zo dňa 17. 08. 2016, ako aj v zmysle upovedomenia o ďalších trovách exekúcie za zriadenie exekučného záložného práva zo dňa 06. 09. 2016, ktoré bolo navrhovateľke doručené dňa 08. 09. 2016.

22. Podľa výpisu z účtu predloženého odporkyňou bola odporkyňi od navrhovateľky prostredníctvom exekútora vyplatená celková čiastka 1 950 eur, a to dňa 14. 09. 2016 suma 1 350 eur, dňa 17. 10. 2016 suma 150 eur, dňa 15. 11. 2016 suma 150 eur, dňa 20. 12. 2016 suma 150 eur a dňa 12. 01. 2017 suma 150 eur.

23. Podľa § 451 ods.1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

24. Predmetom konania bol nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo tým, že rozsudok, ktorý bol podkladom pre vykonanie exekúcie bol zrušený a teda zo strany navrhovateľky došlo k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

25. V danej veci mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 16. 10. 2015, č. k. 7C/117/2013 - 311, súd uložil navrhovateľke prispievať na výživu sumou 150 eur mesačne vždy do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám odporkyne počnúc dňom 25. 03. 2013. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni zameškané výživné za obdobie od 25. 03. 2013 do 16. 10. 2015 vo výške 4 535 eur, pričom navrhovateľke povolil zameškané výživné uhradiť v mesačných splátkach vo výške 60 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné. Vo zvyšujúcej časti návrh odporkyne zamietol. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti predmetnému rozsudku podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Tento rozsudok, nakoľko sa jednalo o výživné sa stal dňa 21. 12. 2015 predbežne vykonateľným a stal sa exekučným titulom, na podklade ktorého bol podaný návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie bežného výživného v sume 150 eur. V rámci odvolacieho konania bol uznesením odvolacieho súdu rozsudok súdu 1. inštancie zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe tohto uznesenia došlo k zastaveniu exekúcie, a to uznesením zo dňa 10. 01. 2017, č. k. 4Er/55/2016 - 79 v súlade s § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným. V rámci exekučného konania bola vymožená od navrhovateľky celkovo suma 3 632,27 eur, pričom z tejto sumy bola na trovy exekúcie uhradená suma 1 378,13 eur. Následne OS Zvolen vo veci výživného pre plnoleté dieťa opätovne rozhodol, a to rozsudkom zo dňa 31. 01. 2019, č. k. 7C/117/2013 - 614, ktorým navrhovateľku zaviazal na plnenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 25. 03. 2013 do 30. 09. 2015 sumou 30 eur mesačne a sumou 50 eur od 01. 10. 2015 do 13. 05. 2017 splatným vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Konanie v časti o určenie výživného v sume 250 eur mesačne za obdobie od 23. 03. 2013 do 24. 03. 2013 a v časti o určenie výživného v sume 100 eur mesačne za obdobie od 25. 03. 2013 do 31. 10. 2017 zastavil. Vo zvyšujúcej časti súd návrh zamietol a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Tento rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom. Celková suma výživného pre plnoleté dieťa, nakoľko výživné bolo priznané za obdobie od 25. 03. 2013 do 13. 05. 2017, tak predstavuje sumu 1 877,22 eur a je to celkové výživné, ktoré bola navrhovateľka povinná zaplatiť odporkyni.

Keďže v rámci exekučného konania bola vymožená suma 3 632,27 eur, navrhovateľka po skončení konania výživného, zobrala navrhovateľka návrh čiastočne späť, a to čo do zaplatenia sumy 1 877,52 eur a sumy 60,51 eur.

Tieto skutočnosti neboli sporné, sporným ostal len nárok na zaplatenie sumy 1 694,04 eur, nakoľko navrhovateľka trvala na vydaní bezdôvodného obohatenia, keďže túto sumu jej súdny exekútor sťahol z účtu, naproti tomu odporkyňa namietala vydanie zaplatenie tejto sumy titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko zo strany navrhovateľky jej bolo vyplatená suma 1950 eur, ktorú jej vrátila a ostatné vymožené peniaze jej vyplatené neboli, nakoľko boli použité na úhradu trov advokáta a trov exekútora 1 378,13 eur.

26. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom ustanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, vydať toto obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný.

Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu

(postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 92/2010 zo dňa 19. 01. 2012).

27. K plneniu bez právneho dôvodu dochádza aj tým, že jeden z účastníkov dostal majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod (takým dôvodom môže byť napr. dohoda účastníkov, povinnosť vyplývajúca zo zákona či z právnej skutočnosti a pod.). Samotné plnenie tu môže spočívať v tom, že sa poskytne nejaká vec (peniaze), postúpi pohľadávka, zriadi právo alebo vykoná nejaká práca bez toho, aby na to existoval právny titul (napr. zmluva). Tým došlo na strane toho, kto majetkový prospech nadobudol, k zväčšeniu majetku oproti stavu pred plnením.

O plnenie bez právneho dôvodu (pod slovom plnenie treba rozumieť najčastejšie peňažné plnenie) ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, právna skutočnosť, ktorou je spravidla zmluva, síce nastala, ale tento právny úkon je postihnutý neplatnosťou (je vadný). To znamená, že právny úkon nemal za následok vznik práva ani povinnosti na poskytnuté plnenie. Pri posudzovaní vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia treba uvedené skutkové podstaty dôsledne rozlišovať. V prípade vzniku bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy Občiansky zákonník v ustanovení § 457 totiž upravuje jeho dôsledky tak, že stanovuje vzájomnú povinnosť účastníkov zmluvy vrátiť si poskytnuté plnenia (k uvedenému pozri napríklad rozsudok NS SR z 15. 12. 2005, sp. zn. 4Cdo 237/2005).

28. Odporkyňa v rámci svojej obrany namietala nedostatok pasívnej legitímácie, nakoľko z uhradenej sumy jej bola na účet pripísaná len čiastka v celkovej výške 1 950 eur, zvyšok z vymoženej sumy bolo použitých na úhradu trov exekúcie a úhradu trov právneho zastúpenia, teda neboli vôbec plnené jej, ale súdnemu exekútorovi a je právnej zástupkyne.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd skúmal, či v konaní je daná pasívna vecná legitímácia na strane odporkyne.

30. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok NS SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

31. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004).

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v uznesení NS SR sp. zn. 6Cdo/2014/2001 zo dňa 18. 01. 2012.

32. Kto je stranou súdneho konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva stranou v súdnom konaní je potrebné rozlišovať vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v

konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je, resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu je označený žalovaný. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.

33. V danej právnej veci je nesporné a preukázané, že odporkyňa finančné prostriedky od navrhovateľky prevzala, ale len vo výške 1 950 eur, nie v sume, ktorá bola celkovo vymožená v exekučnom konaní. Zároveň v časti o zaplatenie sumy 1 938,23 eur zobrala navrhovateľka späť a v tejto časti súd konanie zastavil.

34. Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, a majetkovou ujmu druhého subjektu. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodne obohatenie získané.

Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 456 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje objekt, ktorý je v rámci právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie postihnutým, a preto oprávneným veriteľom. Je ním ten, u koho v majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch. V danom prípade navrhovateľka uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 3 632,27 eur ako vlastníka finančných prostriedkov, ktoré boli od nej vymožené prostredníctvom súdneho exekútora. Po skončení konania o určenie výživného bola navrhovateľke za obdobie od 25. 03. 2013 do 13. 05. 2017 uložená povinnosť uhradiť odporkyni výživné v celkovej sume 1 877,72 eur. Z výpisu účtu odporkyne mal súd za preukázané, že na účet odporkyne bola navrhovateľky poukázaná suma 1 950 eur, taktiež mal súd za preukázané, že odporkyňa navrhovateľke vrátila sumu 1 938,23 eur. Ďalej mal súd z oznámenia súdneho exekútora za preukázané, že suma 1 378,13 eur bola uhradená na trovy exekúcie a zvyšok sumy vymoženej od navrhovateľky v exekučnom konaní bolo použitých na trovy právneho zastúpenia právnej zástupkyne odporkyne v exekučnom konaní, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj právna zástupkyňa odporkyne. Z toho vyplýva, že len suma 1 950 eur bola uhradená odporkyni a zvyšná suma jej nikdy vyplatená nebola.

Na druhej strane povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie sa viaže k osobe, ktorá toto plnenie prijala. Táto osoba je pasívne vecne legitímovaná v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitímovaný, vyplýva z §451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, ktorého majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u ktorého nedošlo k zmenšeniu majetku, aj keď k tomu malo v súlade s právom dôjsť. Tak je tomu preto, že predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať, nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia (presun majetkových hodnôt), ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Aktívne legitímovaným subjektom k uplatneniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 456 Občianskeho zákonníka) je ten, na ktorého úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané - porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/52/2009.

Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je proti právny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 882/2006 z 24. 06. 2008).

35. V danej právnej veci je nesporné, že odporkyňa od navrhovateľky prijala sumu 1950 eur, čo vplynulo z výpisu účtu odporkyne ako aj výpovede právnej zástupkyne odporkyne. Teda len čo do tejto sumy mohlo na strane odporkyne vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Keďže o zaplatenie sumy 1 938,23 eur bol návrh vzatý späť, odporkyni vznikla povinnosť navrhovateľke vydať bezdôvodné obohatenie v sume 11,77 eur (rozdiel sumy 1 950 eur - 1 938,23 eur). Ostatné finančné prostriedky vymožené od navrhovateľky odporkyni vyplatené neboli, dokonca súd mal za preukázané, že boli vyplatené súdnemu exekútorovi vo výške 1 378,13 eur a zvyšná suma 304,14 eur bola vyplatená právnej zástupkyni titulom trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Tieto sumy odporkyňa neprijala, teda pokiaľ ide o sumu 1 682,27 eur nie je pasívne legitimovanou, nakoľko o túto sumu sa nezväčšil majetok odporkyne. Preto súd návrh čo do sumy 1 682,27 eur zamietol. Je tiež potrebné uviesť, že odporkyňa sa v exekučnom konaní domáhala len zaplatenia dlžnej sumy titulom neuhradeného bežného výživného, na trovy exekúcie a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní nebola oprávnenou osobou.

36. Tieto sumy ako súd vyššie uviedol, boli vyplatené v rámci exekučného konania súdnemu exekútorovi a právnej zástupkyne odporkyne. O výške predbežných trov exekúcie sa podrobne vyjadril vo svojom uznesení Okresný súd Zvolen č. k. 4Er/55/2016 - 40 zo dňa 04. 08. 2016, ktorým námietkam povinnej proti predbežným trovám exekúcie zo dňa 15. 03. 2016 vyhovel.

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 3 632,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia. V časti o zaplatenie sumy 1 938,23 eur navrhovateľka zobrala návrh späť a žiadala konanie zastaviť. Keďže k späťvzatiu došlo z dôvody zmeny rozhodnutia vo veci určenia výživného, súd je názoru, že návrh bol podaný dôvodne a navrhovateľka procesne nezavinila zastavenie konania. Súd priznal navrhovateľke sumu 11,77 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Teda v tejto časti bola navrhovateľka úspešná. V časti o zaplatenie sumy 1 682,27 eur súd návrh zamietol, teda v tejto časti nároku bola úspešná odporkyňa. Vzhľadom na to, že úspech navrhovateľky (53,69 %), ako aj odporkyne (46,31 %) je skoro rovnaký, ako aj vzhľadom na charakter sporu, súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.